

budi a délibábban

amióta lecibálta
mint elnyűtt fekete kabátot
cibálta le a szél
a léckeresztre szegezett kátránypapirost
sokáig lebegtette a csonkakaró felett
azt hitték még nagyobb sas
még nagyobb sas terül ránk
nem rakták ki a csibéket arany kiskacsákat
a kutyák nem mentek a nyájjal
a tanya körül kellett körözniük
míg a sas le nem ült egy földhányásra
s ki nem sült nem sas se kánya se vetési varjú
kátrány
kátránysárcány
kár hogy nem kötöttem hozzá a cukorspárgám
amióta lecibálta a léckeresztről
bejön a járás a budiba
szépen beandalog a lábam alá
akárha én járnék
akárha bakota máris kereket szerelt volna alá
a tetőn mind púposabb a kőrőzsa
a kőrőzsa megnyugtat
ha nem húsos kőrőzsával lenne púpozva
nem tudnék elüldögélni naphosszat
az ajtó nélküli budiban
éjszaka bejön még az orompart is
pedig majd fél napi járás
ha nem égne fenn az ormon az olajkút örökmécsese
éjszakánként nem mernék üldögélni
az ajtó nélküli budiban
a mamának is itt kellene üldögélnie mellettem
mint nagy szentjánosbogár őriz a mama helyett
azt mondja a sóti szomszéd
az olajra
az oromi olajra jön a sas
pelikán íbisz is jött fel a csatornán
a halastóra
és beletette kék tojását a sziksóba
az olajszag csalja ide őket
egészen más ott a délibáb
ahol olajjal tele a föld bendője
csúszósabb valahogy
nem lenne szabad több olajkutat ásni
az ékszereket is mind kikaparták
kapartak mint a güzük

a régész urak az orom hátából
én is kubikoltam nekik de amit elloptam
azt mind visszatemettem
ott fekszik orom hátában ómama is
ott bombázták agyon a parton a dinkatökök
mind visszakapartam a homokbánya mamutcsontjait is
ékszerekkel hatalmas sárga csontokkal rohangáltam a

[holdvilágban

mind idejön a sas
és aztán hiába hessegetjük őket
felkapdosnak mindent még a gyereket is
már néhány sejk is megjelent a csodafürdőben
a sőtiből a sírköves olájból
meg hát az ótott sógorból is sejk lesz hamarosan
erővel akarnak meggazdagodni ott izegnek-
mozognak a sejkek között mint a sajtkukac
amióta letépte a szél
a léckeresztről a kátrányt
az egész világ előtt vetkezem
ez a léc az én fügefalevelem
majd meggyónom a tresnyeváci tisztelendőnek
végképp el ne vétkeznek
kezdetben nadrágban üldögéltem
egy ürge mintha csak megbízták volna
itt pipiskedett egész nap
a búzatáblánk sarkán
elszaladt telehabzsolta tokáját-pofáját
forró maggal leszaladt kiokádta
de mire kikapcsoltam volna a tata katonaszíját
és elkezdtem volna bogozni a gatyamadzagot
az ürge már megint itt pipiskedett
bús bácsi mesélte hogy ő a donnál megtanulta
nadrágban végezni a nagydolgát
de aztán megszoktam a pipiskedő ürgét
meg a botjukra támaszkodó juhászokat is
pedig azokat már a teremtő is megunhatta
látom a vadászokat ahogy gukkeroznak
itt várják azt a bánáti vadkant
még majd belém durrantanak
körülsatírozzák söréttel
söréttel satírozzák körül léckeresztem
amióta lecibálta róla a kátrányt a szél
még szebb a hajnal
a harmat nyakig emelkedő hűs párája
még semmi sem fénylik
de az első madarak már fenik a késeket
ó nem a nagykéseket disznóvágáshoz
kiskéseket fennek az első madarak
akárha fanny villogtatná manikűrkészletét
és aztán hirtelen a pacsirta
szemhéjamba akasztja hosszú görbe tűjét

hirtelen kifordítja mintha csak azt akarná
megnézni trachomás vagyok-e még
mert a rüh után jött rám a trachoma
és az égboltra feszíti szemhéjam
tüstént körülöltögeti
és akkor pont délben megpillantom
a ház mögé kötött fehér szamarat
oda tűz ugyanis legjobban a nap
mégis nap mint nap oda kötik
csak áll néz hogyan bámulom
a birkákat olykor lenyírják
behajtják delelni
igaz a forró gané felnyomja őket a mennyezetre
de a fehér szamarat sosem kötik el onnan
pedig megnyerte persze sárgarépával az orra előtt
a szamaragoló versenyt kispiacon
olcsón kapták mert a gazdája börtönben ül
írt az öreganyjának hogy állandóan a fehér szamarat látja
ahogy felültette rá fannyt és átvezette az égő sziken
mert kirepedezett sarkát nagyon ette a só
nekem is üzent abban a levélben
hogy most ő is úgy üldögél mint én
a budin naphosszat
csak neki biz fenn a nehéz vasajtó
nekem meg már a kátrány se
amióta letépte a léckeresztről
bejön a járás orom
itt benn világol mint az oltár felett
az olajkút örökmécse
idejön a fehér számár
egy napon meg a bánáti vadkan vágatott felém
a bánáti makkosból úszott át adorjánál
hát jó mondtam
most már úgy sincs idő felkapni a gatyát
lábam közé szoritottam a léckeresztet
s akkor megéreztem a körözsa nyugodtságát
a vadkan is megérezhette
mert hirtelen elkanyarodott
harsogva kezdte habzsolni a ház mögött a dinkatököt
amióta a vadkan meghátrált a léckereszt elől
mintha emelkedni kezdett volna velem
a budi deszkatákolmánya
ómama naponta sárgára súrolja
akár a gyűrődeshát
emelkedni kezdett
valaki von fel
vagy csak a szar nyom
szorít akár a birkákat a mennyezetre
trónolsz wilikém szólnak be olykor
amióta a szél lecibálta

a léckeresztről a kátrányt
amióta itt világol az oromi örökmécses
meghátrált a vadkan
amióta itt áll előttem a fehér számár
tényleg trónná emelkedett
a libák mennek ki a gyógsárra
jönnek haza libasorban nem sokkal a csorda után
a kacsák keresztelik
a kisbíbecsek csipkéznek útjukat
áll közöttük az ótott sógor
és nem tudja merre induljon
a dontól hazamászott
és végül itt tévedt el itthon
eltévedtem jajdul fel
lehetséges hogy eltévedtem
lehetséges hogy csak én tévedtem el
a libák a kacsák a kisbíbecsek nem
istenem lehetséges hogy csak én
lehetséges súgja a sík szikbe simuló lábatlan barát
lehetséges ótott sógor
istenem lehetséges
lehetséges ismételteti
még jobban megijed elveszti fejét
azt hiszi mindenki azt hinné csak én nem
mert nekem a súrolt trónról rálátásom van a járásra
azt hiszi mindenki azt hinné én is hiába van rálátásom
mindenki azt hinné az isten válaszolt neki
lehetséges
és az ótott sógor üvöltve rohan
a sziksóban ostorka felé
jöllehet adorjánra indult
a körözsa nélkül én is eltévednék
el még így ülve is
este látom idelebben padlásunkra a macskabagoly
a galambok már nem is nyugtalankodnak
közöttünk is köszörüli már a böllér a nagykéseket
amióta lecibálta a szél a kátrányt
lecsitultam
jó a fehér számárral
az örökmécses a körözsa alatt a mennyezeten
ha nem lenne tele a budi behúzódna alá
a patkány a görény az üldözött róka
a hermelin
szeret erre a sziksóban a hermelin
errefele ha elolvad a hó akkor sem kell
levetkőznie a fehér bundát
ha nem lenne így tele még behúzódna valami alá
lemarcangolná mindenem
ma egész nap csavart a sok sült tök
el voltam foglalva magammal

és csak dél körül vettem észre
valami mozog a part alatt
jön valaki járja a sütt járást
ha ilyen kényelmesen jár csak a csordával ér ide
ha egyáltalán ide indult
ha a budit célozta meg
ha nekem tart
és az utolsó pillanatban nem kanyarodik el
a kiska
ez az egyetlen fa a járáson
a sziken nem marad meg még az akác a meggy sem
csak ez a reves sefajta kiska
a kiska magasságában mozog jár akárha egyhelyben
istenem lehetséges hogy a fanny az
gyorsan fel akartam kapni a gatyát
de aztán mégse kaptam fel
valami hús szellő jött alulról
jó volt így nézni a fannykát ahogy közeledik
a fannyka és nem a vadkan
ha a vadkan előtt nem ugrottam fel
miért ugranék most letolt gatyával mint a nyúl
most azért mégis jó lenne az a nehéz vasajtó
mert gukkeroz a fehér számár a gazdája szemével
ő csak guggoljon ott a börtönben
én meg itt a budin
és csak jön felé is felém is
már nincs kirepedezve a sarka tapsikol a forró sóban
nincs rajta a saruja mossa a könnyes kamilla
tán kint volt a halászokkal a tavon az éjszaka
és kapott tőlük egy nagy halat
azt hozza skarlát kendőjébe kötve
csak most ne vágjon át senki a járáson
se a bolond postás se a tarhós néni
se a vályogverők se a tollasok
jön hallani vélem énekét
de hisz nincs rajta semmi
nem a skarlát kendő az amiben a halat hozza
hanem a kombinéja
gyere szállj le trónodról szarkirályfi
lépj ki nyugodtan a pantallódból
gyere ide a kopásba
emelj el egy téglát a gangról
gyere a bibicék közé megsütjük ezt a szép halat
szállj le mintha ezt mondaná
csak el ne kanyarodjon
bele ne álljon mint szokott így pucéran a kénes vályúba
s várja míg le nem nyalja testéről érdes nyelvével
mind a piócat a csorda
csak el ne kanyarodjon ilonakertvárosba
áll a reves kiska fa magasságában

áll a délibáb selymében
sóvirág közé himezve
áll egy lábbon
de hisz ez nem a fanny a hullala se
nem is gém nem is gémes
tán a sóskopóról lebbent át ide az a flamingó
amit a tata vélt látni a cankók között
de aztán a tresnyeváci tiszteletes lepirította
hogy ő mindenütt kombinét levetkezett kombinét lát lebegni
jön felém cingár lábain a délibáb tocsogósában
kelleti magát
mind görcsösebben szorítom a léckeresztet
alá ne lebbenjen most a kátránykánya
nyakának ne ugorjon most a sóból a hóbundás hermelinke
s kiszívja nyaka vékony üvegcsövén mind rózsavíz vérét
a rózsaszín rózsza tetűjének is rózsavíz a vére
lebegteti a forgószél
csak fel ne csavarja az égbe lángoló selymét
vagy az örökmécsesből folyt szét s kapott lángra az olaj
áll elmélázva mintha csak fázna a selyme a kánikulában
mind görcsösebben szorítom a léckeresztet
csak alá ne lebbenjen a tüzet okádó kátránysárkány
ránk ne boruljon az égő kátrány
áll dideregve a semmi selymecske
a semmi vak selymecske
de hisz tényleg hermelin az ott a sóban
máris rápattant a vékonyka nyakra
szivattyúzza a hóbundás hermelinke
a sóba tepert flamingó vérét
mind összevérezte máris hóbundáját
mind összerózsaszínezte
s én csak nézem szarom satuja által a mennyezet alá szorítva
nézem ahogyan a hóbundás hermelinke széttrancsírozta a láng-
[selyem

flamingót a sziksóban
nincs már idő felkapni a gatyát
kitöröm a léckeresztet
és verem
agyonverem a flamingóba csimpaszkodó hóbundás hermelinkét
ki dörzsölte át a tested rózsavízzel kérdi fanny
a délibáb tocsogósában trappolva előlem
dobd már el azt a keresztet